

ROMÂNIA
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE SECȚIA
DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

DECIZIA nr.1197

Dosar nr.2133/33/2007

Ședința publică de la 4 X 2009

Președinte: X	- judecător
X	- judecător
X	
X	- Magistrat asistent

S-a luat în examinare recursul declarat de Agenția Națională de Administrare Fiscală reprezentată de Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului X împotriva sentinței civile nr. X din 27 X 2008 a Curții de Apel X - Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal s-au prezentat recurenta - pârâtă Agenția Națională de Administrare Fiscală reprezentată de consilierul juridic X și intimata - reclamantă S.C. X S.R.L. reprezentată de consilierul juridic, lipsind recurenta - pârâtă Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului X.

Procedura completă.

Cauza fiind în stare de judecată, ntimafiind cereri de formulat, Curtea a dat cuvântul reprezentanților părților, față de recursul declarat.

Consilierul juridic X a solicitat admiterea recursului, potrivit motivelor dezvoltate în scris, modificarea hotărârii atacate, în sensul respingerii acțiunii.

Consilierul juridic X pe itru intimată a pus concluzii pentru respingerea recursului ca nefondat și menținerea sentinței civile nr. X din 27 X 2008 a Curții

de Apel X - Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal, ca legală și temeinică. A depus „concluzi scrise” și copiile unor hotărâri judecătorești, despre care a susținut că au fost pronunțate în cauze similare (filele 20-28).

CURTEA

Asupra recursului de față;
Din examinarea lucrărilor din dosar, constată următoarele: Prin acțiunea în contencios administrativ înregistrată la Curtea de Apel X la data de 06.X.2007, reclamanta S.C. X S.A. a solicitat în contradictoriu cu pârâta Agenția Națională de Administrare Fiscală anularea deciziei nr. x din 22.X.2007 emisă de pârâții, anularea deciziei de impunere nr. X din 26.X.2007 și raportului de inspecție fiscală încheiat la data de 26.X.2007 de Agenția Națională de Administrare Fiscală Direcția Generală de administrare a Marilor Contribuabili, în ceea ce privește obligarea reclamantei la plata sumelor de lei, reprezentând contribuție datorată la Fondul de Solidaritate Socială, pentru perioada 01.X.2003-30.X.2006 și X lei, majorări de întârziere aferente.

^{yl}
In motivarea acțiunii, reclamanta a arătat <:ă, raportul de inspecție fiscală a fost întocmit de inspectori, în absența unor ordine de serviciu semnate de conducătorul organului de control, fiind încălcate și prevederile art 102 alin. 2 Cod procedură fiscală, iar calculul obligațiilor accesorii s-a făcut în baza unui act normativ abrogat. Reclamant; a susținut că și-a îndeplinit obligațiile legale de a solicita Agenției Județene de Ocupare a Forței de Muncă (AJOFM), repartizarea de persoane cu handicap, în vederea angajării în muncă.

Curtea de Apel X - Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal prin sentința civilă nr. X din 27 X 2008 a admis acțiunea în contencios administrativ

formulată de reclamanta S.C. XI S. A. X, județul X în contradictoriu cu pârâta Agenția Națională de Administrare Fiscală și în consecință a anulat decizia nr X din 22 X 2007 emisă de pârâtă, a admis contestația formulată de reclamantă și a dispus anularea deciziei de impunere nr. X din 26 X 2007 și raportului de inspecție fiscală întocmit la data de 26 X 2007 de către Agenția Națională de Administrare Fiscală, în ceea ce privește obligarea reclamantei la plata sumei de X lei, reprezentând contribuția datorată la Fondul de Solidaritate Socială, pentru perioada 1 X 2003 - 30 X 2006 și X lei, majorări de întârziere aferente.

În motivarea soluției s-a reținut că nu sunt întemeiate excepțiile invocate de reclamantă privitoare la nulitatea raportului de inspecție fiscală, iar efectuarea inspecției fiscale parțiale s-a făcut cu respectarea prevederilor art. 102 alin. 2 din O.G. nr. 92/2003 republicată. Totodată s-a reținut că, în perioada pentru care au fost calculate accesoriile, prevederile O.G. nr. 61/2002 erau aplicabile.

Pe fondul cauzei s-a stabilit că, pentru perioada 1 aprilie 2004 - 30 X 2006, organele de control au stabilit în mod nejustificat obligația societății reclamante de a constitui contribuția prevăzută de art. 43 alin. 1 din O.U.G. nr. 102/1999.

Astfel organele de control nu au apreciat cu același raționament, situații identice în intervalul 1 x 2003 - 31 x 2004, față de perioada 1 X 2004 » 30 X 2004, când reclamanta a dovedit cu înregistrări în ambele situații, îndeplinirea condițiilor prevăzute de art. 43 din O.U.G. nr. 102/1999, pentru exonerarea sa de la plata obligațiilor fiscale. De asemenea, reclamanta a solicitat lunar, în perioada 1 X 2004 - 31 X 2005, AJOFM X prin X, repartizarea de persoane cu handicap, în vederea angajării în muncă. Pentru perioada 1 ianuarie 2006 - 30 iunie 2006, organul de control a reținut că, posturile de bobinator și vopsitor oferite de către angajator nu păteau fi ocupate de persoane cu handicap, deși pentru intervalul aferent anului 2003 a statuat în sens contrar.

Astfel reclamanta a manifestat disponibilitate de a angaja persoane cu handicap, prin solicitări lunare adresate AJOFM X prin intermediul Agenției Locale de Ocupare a Forței de Muncă, neputându-se imputa reclamantei, lipsa unei bune sau reale comunicări între cele două entități.

Împotriva acestei hotărâri a declarat recurs în termen - pârâta Agenția Națională de Administrare Fiscală, reprezentată de Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului X, în baza împuternicirii exprese acordate sub nr. X din 30 x 2008 (dosar de recurs fila 4).

Recurenta - pârâtă critică sentința de fond, susținând că, instanța a interpretat greșit dispozițiile legale aplicabile în speță, față de probele administrate în cauză, astfel că, în condițiile în care persoanele juridice nu-și pot adapta condițiile de muncă, pentru a asigura, potrivit legii, posibilitatea desfășurării unor munci retribuite și de către persoanele cu handicap, se instituie alternativa, tot în sprijinul persoanelor cu handicap, ca persoanele juridice să fie obligate la constituirea unui fond special de protecție socială, în favoarea persoanelor handicapate.

În motivarea recursului, recurenta arată că, solicitările reclamantei pentru repartizarea persoanelor cu handicap au fost depuse la Agenția Locală pentru Ocuparea Forței de Muncă X, iar nu la Agenția Județeană pentru Ocuparea Forței de Muncă X, astfel că, reclamanta nu se poate prevala de împrejurarea că, nu i-au fost comunicate răspunsuri la cererile formulate, care sunt și pur-formale, întrucât reclamanta nu a avut în vedere meseriile în care astfel de persoane ar putea fi angajate.

Examinând sentința atacată în raport cu motivarea recursului, probele administrate în cauză, dispozițiile legale incidente pricinii, precum și potrivit art. 304¹ Coci procedură civilă, se constată că recursul este nefondat, pentru următoarele considerente.

Așa cum corect a reținut instanța de fond, organele de control ale pârâtei nu au apreciat cu același raționament, situații identice în perioade diferite, când reclamanta a făcut dovada,

pentru ambele perioade a îndeplinirii condițiilor prevăzute ale art. 43 din O.U.G. nr. 102/1999, pentru exonerarea sa de la plata obligațiilor fiscale (1 x 2003 - 31 x 2004 și 1 x 2004 -'30 x 2004).

Se retine că, de la data de 1 x 2004 - 31 x 2005, reclamanta a solicitat lunar AJOFM X prin ALOFM x, repartizarea de persoane cu handicap, în vederea angajării în muncă. Contrar susținerilor recurente - pârâte, activitatea ALOFM X - suburtațe a AJOFM X este gestionată și supervizată de AJOFM X, solicitările reclamantei fiind comunicate atât ALOFM X, cât și în atenția AJOFM X, astfel că nu se poate imputa reclamantei, lipsa unei bune sau reale comunicări între cele două entități.

Se reține de asemenea că, reclama i ita și-a manifestat disponibilitatea de a angaja persoane cu handicap, prin solicitările lunare, adresate AJOFM X prin intermediul ALOFM X, în posturi vacante, specifice obiectului activității sale.

Legiuitorul sancționează lipsa de deligentă a contribuabilului. Excepția de la plata obligatorie survine în condițiile solicitării trimestriale a repartizării de persoane cu handicap, astfel că, solicitarea trimestrială, chiar adresată unei entități din structura AJOFM X - în speță, trebuie apreciată ca reprezentând îndeplinirea obligației celui care invocă exceptarea de la plată.

Nu se poate considera că, disfuncțion: litatea derivând din lipsa de comunicare a factorilor implicai: poate conduce la îndepărtarea contribuabilului de la beneficiul recunoscut de un act normativ.

în consecință, se va respinge recursul declarat de pârâtă, ca nefondat.

PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE:

Respinge recursul declarat de Agenția Națională de Administrare Fiscală reprezentată de Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului X împotriva sentinței civile nr. X din 27 X 2008 a Curții de Apel X - Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal, ca netondat.

Irevocabilă.

Pronunțată în ședință publică, astăzi 4 martie 2009.

JUDECĂTOR,

V.Lunedanu

MAGISTRAT

A.Măculescu

ASISTENT,